

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní Mgr. et Mgr. Lenkou Bahýřovou, Ph.D. ve věci

žalobce: **A. O.**
st. příslušnost: M. r.
t. č. pobytem X

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 1. 2026, č. j. OAM-24/ZA-ZA11-ZA03-2025,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaný rozhodnutím ze dne 26. 1. 2026, č. j. OAM-24/ZA-ZA11-ZA03-2025 (dále jen „napadené rozhodnutí“), které nabylo právní moci dne 12. 2. 2026, rozhodl o žádosti žalobce v řízení o udělení mezinárodní ochrany tak, že tato žádost je nepřípustná podle § 10a odst.

1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), a řízení o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. i) téhož zákona zastavil.

2. Žalobce podal opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany dne 7. 1. 2026. Jeho první žádosti o udělení mezinárodní ochrany nebylo vyhověno rozhodnutím žalovaného ze dne 6. 11. 2024, č. j. OAM-798/ZA-ZA11-ZA03-2024, které nabylo právní moci 27. 11. 2024 (rozhodnutí je součástí správního spisu). Žalobu proti tomuto rozhodnutí žalovaného zamítl Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 7. 8. 2025, č. j. 34 Az 35/2024-25, a kasační stížnost proti tomuto rozsudku odmítl Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 27. 11. 2025, č. j. 3 Azs 139/2025-27.
3. Součástí správního spisu je vyplněný formulář poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu podle § 10 odst. 2 zákona o azylu ze dne 13. 1. 2026. Z něj vyplývá, že žalobce má stejné důvody k podání opakované žádosti, jako měl v předchozím řízení. V M. je neklidná situace v oblasti hranic s Ukrajinou. Sloužil v ruské a podněsterské armádě a bojí se, že by ho mohli povolát. Situace se zhoršuje, válka na Ukrajině nebere konce. Vše uváděl již ve své předchozí žádosti.
4. Žalovaný učinil součástí správního spisu Informaci OAMP ze dne 7. 5. 2025, *M. – Základní přehled o zemi*, a dále Informaci OAMP ze dne 9. 1. 2025, *M. – Situace obyvatel Podněstří v M.*
5. Žalovaný v napadeném rozhodnutí dospěl k závěru, že žalobce ve své opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedl naprosto stejné motivy svého odchodu z vlasti a neochoty se do M. opětovně vrátit, jako uváděl v průběhu správního řízení o své první žádosti. Tj., že se obává odvodu do ruské armády a následného zaslání do bojů na Ukrajině.
6. V M. zároveň dle žalovaného nedošlo od doby, kdy byla meritorně posouzena předchozí žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany, ke změně, která by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu, nebo by svědčila o tom, že by žalobce mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu, případně mu hrozila újma podle § 14a téhož zákona. Bezpečnostní situace na území kontrolovaném centrální vládou zůstává stabilní a nedošlo ani k narušení situace na tzv. administrativní hranici mezi M. a Podněstřím.

II. Žaloba a vyjádření žalovaného

7. Žalobce s napadeným rozhodnutím nesouhlasí. Namítl, že závěr žalovaného o nepřípustnosti opakované žádosti o mezinárodní ochranu nemá oporu ve správním spise. Tvrdil, že v řízení poukazoval na zhoršenou bezpečnostní situaci na moldavsko-ukrajinské hranici, avšak žalovaný tuto námitku dostatečně neprověřil a neopatřil si aktuální informace o zemi původu. V této souvislosti odkázal na rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011-96, a zdůraznil, že i opakovaná žádost, která formálně neobsahuje nové skutečnosti, nemůže být považována za nepřípustnou, pokud se od předchozího pravomocného rozhodnutí zásadně změnila situace v zemi původu.
8. Podle žalobce žalovaný těmito požadavkům nedostál, jestliže v odůvodnění odkázal pouze na informaci OAMP ze dne 9. 1. 2025, která podle něj nemohla postihovat situaci v době podání opakované žádosti. Za nedoložený proto považoval závěr žalovaného, že v M. od předchozího pravomocného skončení věci nedošlo k žádné relevantní změně.
9. Namítal dále, že hodnocení situace v zemi původu musí mít dostatečnou oporu ve spise, a to i tehdy, vychází-li správní orgán z veřejně dostupných informací; za obecně známé

skutečnosti nelze bez dalšího považovat aktuální vývoj bezpečnostní situace na moldavsko-ukrajinské hranici. V této souvislosti žalobce podpůrně odkazoval na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2020, č. j. 1 Azs 288/2020-27. Žalobce uzavřel, že nebylo jeho povinností prokazovat situaci v zemi původu, nýbrž povinností žalovaného bylo opatřit si aktuální podklady a založit je do spisu; protože tak neučinil, vycházel podle žalobce ze skutkového stavu, který nemá oporu ve spise.

10. Žalobce rovněž navrhl, aby byl jeho žalobě přiznán odkladný účinek, neboť v případě povinnosti vycestovat do Turecka (sic!), by mu vznikla újma.
11. Žalovaný v podaném vyjádření popřel oprávněnost žaloby. Odkázal na obsah spisu a odůvodnění napadeného rozhodnutí. Uvedl, že ve správním řízení zjistil dostatečně skutkový stav, opatřil si potřebné podklady i informace o zemi původu a věc posoudil v souladu se zákonem o azylu a správním řádem. Zdůraznil, že jde o opakovanou žádost o mezinárodní ochranu, v níž žalobce neuvedl žádné nové skutečnosti oproti předchozímu pravomocně skončenému řízení, neboť znovu odkazoval na obavu z odvodu do ruské armády a neochotu vrátit se do M. Žalovaný proto žádost posoudil jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1 zákona o azylu.
12. Žalovaný současně uvedl, že se situace v M. od předchozího řízení relevantně nezměnila a že žalobce má možnost přesídlení na území pod kontrolou moldavské státní správy. Žalobu dále označil za obecnou, bez konkrétních důkazů, a uzavřel, že žalobcem tvrzené skutečnosti nejsou azylově relevantní. Žaloba by tak měla být zamítnuta. Podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě žalovaný rovněž nepovažoval za splněné.

III. Posouzení věci krajským soudem

13. Žaloba je přípustná. Podala ji oprávněná osoba (§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), ve lhůtě podle § 32 odst. 1 zákona o azylu. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle skutkového a právního stavu zjištěného s přihlédnutím k čl. 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (tzv. procedurální směrnice).
14. Soud o žalobě rozhodoval bez jednání, neboť pro tento postup byly splněny zákonem stanovené podmínky; žalovaný s takovým postupem výslovně souhlasil, žalobce ve stanovené lhůtě ústní jednání nepožadoval (§ 51 s. ř. s.) a soud konání jednání nepovažoval za nezbytné.
15. V posuzované věci byl aplikován § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, podle něhož je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1 téhož zákona.
16. V tomto řízení soud nezkontroluje, zda žalobce splňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany. Bylo-li řízení o žádosti žalobce zastaveno podle § 25 písm. i) zákona o azylu a žádost byla vyhodnocena jako nepřipustná podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, úkolem krajského soudu je přezkoumat, zda žalovaný opakovanou žádost žalobce správně vyhodnotil jako nepřipustnou a zda ji namísto toho neměl znovu věcně posoudit.
17. Podle § 11a zákona o azylu se otázka přípustnosti opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany odvíjí od toho, zda cizinec uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení

mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a zároveň svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Podle § 10a odst. 2 zákona o azylu pak platí, že se v případě nepřipustnosti žádosti o udělení mezinárodní ochrany neposuzuje, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany.

18. K přípustnosti opakované žádosti o mezinárodní ochranu se blíže vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011-96, na nějž odkázal rovněž žalobce. Nejvyšší správní soud zde mimo jiné uvedl, že rozhodnutí žalovaného o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany musí obsahovat odůvodnění o tom, že 1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, pak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, a 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Správnost těchto závěrů správního orgánu podléhá v plném rozsahu kognici správních soudů (bod 19 odkazovaného rozsudku).
19. Krajský soud má za to, že napadené rozhodnutí shora nadepsaným požadavkům zcela vyhovuje. Skutečnosti, které žalobce uváděl jako důvody pro podání opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany byly totiž totožné s těmi, které žalobce uváděl v první žádosti o mezinárodní ochranu. V obou případech totiž žalobce jako důvod pro udělení mezinárodní ochrany uváděl, že se obává odvodu do armády Ruska. Jiné důvody (s výjimkou obecného tvrzení, že válka na Ukrajině nebere konce a situace se zhoršuje) pro podání opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuváděl.
20. Co se týká shromážděných informací o zemi původu, není pravdou, že by žalovaný vycházel ze stejných informací jako v řízení o první žádosti žalobce o mezinárodní ochranu. V řízení o první žádosti žalovaný vyšel z Informace OAMP, M., *Situace v Podněstří* ze dne 5. 3. 2024; Informace OAMP, Moldavsko, *Situace obyvatel Podněstří v Moldavsku* ze dne 16. 11. 2023; a Informace OAMP, M., *Základní přehled o zemi* ze dne 8. 10. 2024 (viz souhrn informací v bodě 5 rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 7. 8. 2025, č. j. 34 Az 35/2024-25). V řízení o opakované žádosti žalobce žalovaný informace o M. aktualizoval (viz bod 4 odůvodnění tohoto rozsudku).
21. Přestože se jedná o informace datované do ledna roku 2025 a napadené rozhodnutí bylo vydáno o rok později, soud je považuje pro účely posouzení opakované žádosti žalobce za dostatečné, resp. vyhovující požadavkům § 23c písm. c) zákona o azylu. Zastaralost informací o zemi původu nelze dovozovat pouze z toho, že od jejich vypracování či vydání uplynul určitý čas. Zastaralá je až taková zpráva, která v důsledku změny okolností již neodpovídá aktuální situaci (rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 8. 8. 2017, č. j. 45 Az 21/2016-55, č. 3714/2018 Sb. NSS). Tvrdí-li žadatel neaktuálnost podkladů, musí uvést konkrétní okolnosti, z nichž takový závěr dovozuje; nepostačuje pouze obecné tvrzení, že se situace v zemi původu zhoršuje.
22. Soudu není známo, že by v zemi původu došlo k relevantní změně poměrů, tj. k takové změně, která by vyžadovala opětovné meritorní posouzení opakované žádosti žalobce o mezinárodní ochranu. Pokud žalobce žádnou konkrétní změnu ani netvrdí, nýbrž pouze

obecně uvádí, že se situace zhoršuje, nelze z takové obecné námitky bez dalšího dovozovat neaktuálnost shromážděných informací.

23. Lze proto potvrdit závěr žalovaného, že od okamžiku posledního meritorního posouzení žádosti žalobce nedošlo v zemi jeho původu k žádné změně, která by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu, tj. která by svědčila o tom, že by žalobce mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a tohoto zákona.

IV. Závěr a náklady řízení

24. Smyslem a účelem podání opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany je možnost posouzení případů, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit hmotněprávní postavení žadatele, a které nemohl uplatnit během předchozího pravomocně skončeného řízení. To však nebyl případ žalobce.
25. Lze tak uzavřít, že podmínky pro aplikaci institutu nepřipustnosti žádosti o mezinárodní ochranu ve smyslu § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu byly naplněny a žalovaný postupoval v souladu se zákonem, pokud řízení zastavil podle § 25 písm. i) zákona o azylu.
26. Soud pro nedůvodnost žalobních námitek žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.). O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho obvyklé úřední činnosti nevznikly, náhrada nákladů řízení mu tudíž přiznána nebyla (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014–47).
27. O návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě soud samostatně nerozhodoval, neboť bezodkladně rozhodl o věci samé.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 30. března 2026

Mgr. et Mgr. Lenka Bahýřová, Ph.D.
samosoudkyně